

[Miljøministeren]

stemmelse med det, der i øvrigt er kommet til udtryk i officielle udtalelser i aviser og andre steder om den socialdemokratiske holdning til miljøafgifter. Men jeg forstår altså, at Socialdemokratiet ikke vil have CFC-afgifter; der skal kun være tale om forbud, og det skal altså indføres allerede i 1990'erne. Så vil man til gengæld sætte et effektivt udviklingsprogram i gang, som man i hvert fald ikke vil finansiere ved hjælp af en CFC-afgift, fordi man ikke vil finansiere noget på miljøområdet ved hjælp af afgifter, der forsvinder; punkt 4 i hr. Trøjborgs bemærkninger var, at Miljøministeriets område ikke skal finansieres med noget, der forsvinder.

Herefter vil jeg gå over til finanslovsforslaget, og jeg skal være den første til at sige, at finanslovsforslaget er svært at læse, og det ville det også have været, selv om vi ikke havde stillet det hav af ændringsforslag, vi har. Men det, der bl.a. gør det vanskeligt, er, at vi, samtidig med at vi stiller ændringsforslag til finanslovsforslaget, omlægger til nettostyret virksomhed. Det er en anden måde at stille tingene op på, og det er klart, at det gør det yderligere vanskeligt.

Men hvad angår Miljøministeriets område overordnet set i forhold til de øvrige år, er det rigtigt, at der har været lavere nettotal på de tidligere finanslove, end der er nu. Derfor har det også i aviserne været fremstillet, som om Miljøministeriets område er øget med 40 pct. Men det lavere nettotal er bl.a. kommet frem ved, at man har haft nogle budgetreguleringskonti og forventninger om nogle indtægter, der ikke er blevet indfriet, idet man har forestillet sig nogle afgifter, der aldrig er blevet indført. Derfor kommer nettotalene for i år til at virke større, end de i realiteten er. Men de er større, end de har været, for det, der er sket, er naturligvis, at man i årets løb trods alt har forsøgt at løbe en del af budgetreguleringskontoen ind – den konto, som nu totalt er fjernet fra Miljøministeriet – og det vil sige, at de tal, der når frem, når finansloven er gennemløbet og færdig – og det vil f.eks. sige tillægsbevillingsloven for 1987, for at tage noget, der ikke vedrører den periode, hvor jeg har været minister – har ligget lavere end i det finanslovsforslag, jeg står med. De besparelser, man har kunnet løbe ind i årets løb i Miljøministeriet – og der vil altid være nogle – har aldrig kunnet føre til omprioriteringer og en større satsning på andre områder, idet man

har stået med en budgetreguleringskonto, og idet man har stået med en konto for nogle indtægter, man ikke har fået. Derved er der altså tale om en reel vækst på Miljøministeriets område, men væksten er ikke på 40 pct.; det ville vel også være lidt dramatisk trods alt.

Men der er altså tale om en temmelig markant vækst, og den er naturligvis kommet, fordi der samtidig er sket en gennemgang af den investeringsramme, vi har fastlagt. Det har haft som konsekvens – hvad der ikke har været medtaget før – at det faktisk betyder afledede driftsudgifter også på det statslige område. Disse afledede driftsudgifter på det statslige område har aldrig været indbudgetteret på finansloven og var i øvrigt heller ikke indbudgetteret på det finanslovsforslag, jeg fik forelagt, og som var den første gennemarbejdning, firkløverregeringen foretog.

Det korte af det lange er, at der er tale om en nettovækst på Miljøministeriets område, men ikke om en nettovækst på 40 pct. Det vil nok ikke være muligt at give de eksakte tal, før vi er helt færdige med finansloven og tillægsbevillingsloven for 1987; så kan man tage udgangspunkt dér og sammenligne tallene.

Det vil sige, at det, der kommer ind ved hjælp af afgifterne, går til at opretholde og udvide det hidtidige aktivitetsniveau på Miljøministeriets område. Og hvis disse miljøafgifter ikke bliver konteret på Miljøministeriets område, sådan som det nu er vedtaget i regeringen at de skal, vil det enten betyde, at Miljøministeriets område skal skæres ned, eller at der skal ske besparelser på andre områder med henblik på overførsler til Miljøministeriet.

Det er dér, jeg ikke kan få sammenhæng i den socialdemokratiske tankegang, for man har jo som udgangspunkt accepteret den ramme, regeringen har lagt, i den forstand, at man heller ikke fra Socialdemokratiets side vil stille forslag om merudgifter på Finansministeriets område, medmindre man anviser indtægter.

Det er altså nødvendigt med nogle afgifter på dette område, hvis der ikke skal ske besparelser på andre områder, og derfor kan jeg ikke helt forstå sammenhængen – ud over, at jeg naturligvis kan forstå det budskab, Socialdemokratiet kommer med, og det underer mig måske trods alt ikke så meget, når det kommer til stykket.

Men når man gennemgår finanslovsforslaget, selv om det er svært at gennemskue, vil man se,